

en fantastisk glæde i mit sind: fremtiden, nåden, genoprettelsen, Guds kærlighedsrige... strømmer og strømmer imod mig. Det land, det rige og den Konge, jeg har ledt efter hele mit liv, er på vej imod mig. Pludselig kom jeg til at tænke på min far, som døde, da jeg var 20 år, og som jeg synes, jeg nåede at lære så alt for lidt at kende. Vi skal mødes derhjemme, vi skal spille musik sammen, vi skal dele vores liv og vores kærlighed, og der skal ikke være frygt eller afstand eller økonomiske bekymringer eller generationskløft eller kommunikationssvigt eller noget.

Gud som Søn, Jesus – Genopretteren af vort liv (Gud *med* OS)

Hvem er han?

Evig Gud

Det er ham, der viser os, hvem Gud er. hvordan er Guds sindelag? Se på Jesus.

Hebr. 1, 3: "Han er hans væsens udtrykte billede..."

Johs. 14, 9: "Den, der har set mig, har set Faderen..."

Prototypen på, hvad det vil sige at være menneske.

At være virkelig sig selv, at være i sin naturlige indre identitet og frihed, er at være som Jesus. Det er ved at følge ham og hans måde at leve på, du kommer til at være i dit es (ESSE = at være).

Hvad laver/lavede han?

"Født af jomfru Maria..." Osv.

***Jesu fødsel som menneske* (Jesus som bror)**

Jesus lod sig føde ind i verdens historie for at bringe genoprettelse ind i ethvert menneskes livshistorie (Måske citere lidt fra Max Lucado: "Gud kom nær"

***Jesu liv* (Jesus som forbillede)**

Overskrifterne i Jesu liv er *elske* og *tjene*. Og det er det spor, han har lagt ud for os at følge. "I kalder mig Herre og Mester, og med rette, for det er jeg. Når nu jeg, jeres Herre og Mester, har vasket jeres fødder, så skylder I også at vaske hinandens fødder. Jeg har givet jer et forbillede, for at I skal gøre, ligesom jeg har gjort mod jer... Når I ved det, er I salige, hvis I gør det." (Johs. 13, 13-17)

***Jesu død* (Jesus som forsoner/forløser)**

For at forklare betydningen af Jesu død, er der lavet mange teorier og modeller. Jeg tror ikke, at nogle af dem rummer hele virkeligheden af, hvad det var, der skete. Jeg har valgt følgende beskrivelser for at lede jer sporet:

Overvindelse af kærlighedsløsheden!

(Rom. 5, 8)

Overvindelse af døden og frygten for døden!

(Hebr. 2, 14-15)

Overvindelse af håbløs skyld!

(Kol. 2, 14 og 1. Johs. 1, 9; Hebr. 9, 12-14)

Overvindelse af den ondes krav og magt over os!

(Kol. 1, 13-14)

Det er det bibelske ord: "forløsning", som her er på spil. Det er taget fra antikkens slavemarkeder. En slave tilhørte sin herre – indtil han blev købt af en anden. Jesus købte os med sit blod, - løskøbte, forløste os til en relation, hvor "den gamle herre" ikke har krav på os, men hvor vi er frie til at følge Jesus

***Jesu opstandelse* (Jesus som sejrherre)**

(Ap. G. 2, 24; Rom. 1, 4; 1. Kor. 15, 20.)

***Jesu himmelfart og genkomst* (Jesus som Herre)**

(1. Kor. 15, 23-28)

Gud som Helligånd – Fornyreren af vort liv (Gud *i* os)

Det er Helligånden, der gør alle de ting, vi har talt om indtil nu, levende for os – gør, at det bliver virkelighed inden i os. Jeg synes, der særlig er to betegnelser i Bibelen om Helligånden, der giver meget mening for mig:

”Talsmanden”

(Johs. 14, 16; Johs. 14, 26-27; Johs. 15, 26-27)

Helligånden kommunikerer på Guds vegne ind i vores liv; Han minder os om Jesus, ”rækker” ham til os. På den måde er han Guds kraft i vores liv (Luk. 24, 49; Ap.G. 1, 8; 4, 8; 7, 55-60).

”Sandhedens Ånd”

”Det er altid sandheden, der er kontaktfladen mellem Helligånden og mennesker. Løgnen – hvor åndelig den end synes at være – skiller os ad. Sandheden – hvor uåndelig den end synes at være – fører os sammen.

Vise tegning fra ”Bag billedet” af Magnus Malm.

Befriende, når Helligånden kommunikerer ”erkendelse af synd” og ”syndernes forladelse” til os.

(Johs. 16, 8-10)

Ups! Synd? Ikke just et sejt modeord! Men vi skal ikke hoppe over at snakke om det, hvis vi vil have et godt liv. Helligånden taler ikke til om synd for at tryne os, men for at tilgive os og rense os. Gud taler ikke til os om synd, fordi vi ikke er noget værd, men fordi vi *er* fantastisk meget værd! Og netop fordi, han elsker os, og som den eneste virkelig ved, hvad kærlighed er, fordi han selv er kærlighedens eneste kilde... slås han med kærlighedens våben mod alt, der ødelægger kærligheden og glæden, nemlig synd: egoisme, adskillelse, grådighed, overfladiskhed...

Stærkt, når Helligånden formidler glæden fra Gud og kraften fra Gud til os!

Guds kirke – miljøet for livet fra Gud (Gudgivet og menneskepræget)

Kirkens centrum

Kirkens centrum er Jesus Kristus. Ikke vores traditioner eller normer eller måder, vi gør ting på, eller at der har vi vores venner. At tilbede Jesus og at tjene ham ved at elske medmennesker og repræsentere hans kærlighedsrige – det er, hvad kirken handler om. Og det kan ske på tusinder af måder. Pyt med måden, bare Jesus er i den!

Kirken som "førstegrøde"

Kirken er Guds idé. Den er tænkt af Gud til at være en forsmag på Himlen, til at praktisere, hvad Guds kærlighedsrige er for noget.

"Førstegrøde" er det første af en hel masse af samme slags, der følger efter. Der står i Bibelen, at vi har fået Helligånden som førstegrøde (Rom. 8, 23 – så vi har en uendelig masse mere af samme skuffe af godt i vente!), og vi er som kristne menneskeheds førstegrøde til Gud (1. Kor. 16, 15; 2. Tess. 2, 13; Jak. 1, 18)

Kirkens praksis:

Dét er den ømme punkt! Mange folk har sat sig på deres flade og brokker sig over kirken og gider den ikke. Men det hjælper bare ingenting på kirken, og selv spilder man sit liv. Brug ikke dit krudt på at stå udenfor kirken og brokke dig over den, men giv dig selv til Jesus til at være med til at være den kirke, du drømmer om. Måske er "kirken ligesom Noas ark. Den stinker, men hvis du bevæger dig væk fra den, vil du drukne. Vi er kirken. Hvis den var fuldkommen, ville vi ødelægge den, så snart, vi sluttede os til den. Derfor skal vi vise nåde, selv mod de kristne og de præster, som giver os myrekryb eller får os til at falde i søvn. De har trods alt givet os nok af sandheden til, at vi har kunne vakle hen til Gud og fællesskabet" (Shane Claiborne i "Den uimodståelige revolution" s. 291).

Så længe, vi er her på jorden, vil kirken både være Gudgivet og menneskepræget. Det er særlig det sidste, der er problemet. Men Gud har simpelthen kaldet os til at vise, at vidt forskellige mennesker, fyldt med kanter og sår og synd, kan forenes i Forsoneren og genopretteren, Jesus Kristus.

Så vær en del af kirken! Gør noget godt for de andre kristne. Og gør noget godt for ikke-kristne – sammen med andre kristne, hvis de gider, ellers så gør det alligevel. Bed for de andre. Tag ansvar. Vær sådan, at kirken bliver en skønnere kirke pga. dig. Vær med "i en generation, der holder op med at klage over den kirke, den ser, og i stedet bliver den kirke, den drømmer om." (Shane... s. 19)

Hvad hører uomgængeligt med til kirkens praksis? Der hører i hvert fald nadver og næstekærlighed. Nadveren er modtagelse af Jesus Kristus og hans frelse, og næstekærlighed er uddeling af hans kærlighed. De første kristnes praksis er beskrevet med tre stikord i Ap.G. 2, 42. Som indgangsportal til eller markering af tilhørsforholdet til Jesus Kristus står for øvrigt dåben (f.eks. Ap. G. 2, 38).